

КАК ДА ПРЕОДОЛЕЕМ СКУКАТА В УЧИЛИЩЕ ?

Един от другите проблеми идва от факта, че когато си в осми клас си нямаш ни най-малка идея какво ще правиш със себе си, какво ще работиш и в какъв университет ще учиш.

До десети клас всички да учат едно и също, а след това всеки да записва часове по свой избор

Трябва самите те да го искат. точно затова трябва в часовете да сме максимално ангажирани, за да нямаме време да разсейваме вниманието си в гимназиите да могат да избират част от дисциплините, които да изучават усилено, а също и своите учители.(...) Всеки ученик да може да вложи усилията си в области, които му се удават

Важно е да опознаем своите таланти и силни страни и да ги развиваме, като се фокусираме върху тях. Всеки от нас е добре да си зададе въпросите: „Какво е интересно за мен?, „Какво е важно за мен?, Какво правя добре? и „Какво обичам да правя?“ ... За да не ни е скучно е добре учебните часове да не бъдат строго регламентирани и класовете да бъдат разделени на групи от ученици, избрали съответния предмет и преподавател

Звънците в повечето случаи прекъсват учебния процес. Ако е необходимо някои часове трябва да бъдат с по-голяма продължителност, за да се завърши започнатото. Нужно е учителите да са нашите „съветници“, да ни напътстват в обучението. Скуката ще бъде победена, когато сме предразположени сами да поискаме да търсим информацията, а не да ни се дава наготово...

Скуката и умората сред учениците се дължат на многото излишен и сухо поднесен материал, който едва ли ще ни потрябва в живота.

Ще е добре, ако по психология не се учи само чиста теория, но и се разиграват като театрални сцени ситуации от истинския живот на учениците. ...

Груповата домашна работа, било то проект, презентация, кратка театрална сцена, видео или нещо друго са от полза. По този начин учениците показват уменията си да работят в екип, както и оригиналността на общите си идеи. Във всяка групова работа изпъква и личният почерк на всеки от учениците

Младите хора имат нужда да се докоснат до действителността с истинските ѝ проблеми, недостатъци и възможности. Това означава да бъдат поставени в реални условия и да прилагат уменията и талантите си в практиката. тръпката, че си полезен, че ръцете ти нещо са създали, че резултатите ти са вдъхновили някого.

Мисля, че е добра идея часът на класа, който се провежда един път седмично и обикновено е много скучен, тъй като целта му не е много ясна, да бъде заместен от часове по драма.

Все пак мисля, че би било много добре, ако някои от часовете в училище бъдат водени от хора, които не са учители, но са доказани и успели професионалисти. Те биха могли да споделят какво от онова, което навремето са учили и са считали за безинтересно и непотребно, днес е от полза за тяхната работа.

Но искрата не само трябва да бъде запалена, а огънят ѝ трябва и да бъде поддържан. Връзката между житейския опит на различни, уникални хора и училището ще разчупи монотонността на часовете и ще поддържа интереса на учениците.

Да се прави избор за най-добрия за даден период по една или друга учебна дисциплина и изобщо. Би могло за всеки месец да се прави класация, а на победителите да се връчват символични награди, да има специален кът, в който да бъдат поставени снимките им. Хубавото при нас е, че всеки има възможност да се пребори за такава награда. Представям си, как би реагирал някой родител, когато разбере, че детето му е определено за найдобър ученик за месеца, например по химия или по

литература и види снимката му поставена на определеното място – най добре в централното фоайе на гимназията.

Идея как да стане това, без да се хабят много средства, е да се направят целогодишни състезания между класовете. При всяко контролно, което е общо за всички класове по даден предмет, да се смята средния успех на класа, да се дават брой точки за определен успех и да се отнемат при всяко провинение в зависимост от сериозността му. Всяка индивидуална изява на ученик, била тя в клас, на олимпиада, състезание или проява на талант, да носи допълнителни точки. За лоша дисциплина, неподготвеност или разсеяност в часовете класът се лишава от определен брой точки. В края на всяка седмица се обявява класацията до момента. По този начин всеки ученик ще знае, че носи отговорност за всички. Когато свърши учебната година, разбира се, награда като билети за театър или екскурзия се отсъжда на класа с най-много точки. Така, през цялата година, всеки ученик има мотив да учи по предметите, насърчаван от учители, активно участващи в състезанието между класовете.

Тези, които самостоятелно са изучили раздела и са готови с всички задачи след него, получават оценка върху раздела. Те са свободни и имат право да не посещават часовете по този предмет, но могат да се занимават с други дейности в училище по време на часа или извън училище, като се занимават с най-различни социални дейности така с всеки изминал ден в класа по този предмет ще остават все помалко ученици, а учителят ще може да им отдели повече от вниманието си и индивидуално да работи с тях

Това става, когато на по-способните ученици е поверено обучението на останалите, на своите връстници или на учениците в по-долните класове.

Според мен един добър начин да изгоним скуката от училище би била промяната в начините за оценяване. Ако се въведе точково оценяване, при което точките никога не падат надолу, а само могат да се трупат по примера на електронните игри – това би било супер интересно и всички биха се амбицирали да събират точки

Текущата оценка да изчезне. Всеки ученик да има профил в дневника на учителят, където да се записват изявите на ученика, както и резултатите му от тестовете. Но съдържанието му е добре да се знае само от учителя. По този начин ще сме много помотивирани да се доказваме във всеки един момент, защото няма да знаем цялостното си представяне.

Много просто 4 часа сутрин, 3 часа следобед, обяд и почивка в училище. Ще избегнем стреса на седемте задължителни часа до обяд... Зеленото училище е добра традиция, не е лошо да има задължително зимно училище, лятно училище, та дори с риск ваканцията да се съкрати, ако това е цената да се увеличи времето на нашата взаимност и веселие.

Няма да губим тренинга да надграждаме, ако ежегодно се явяваме на изпити, даващи ни сертификат за следващо повисоко ниво. И ако сме недоволни от себе си, да имаме втори шанс да се поправим.

След като учителите ни оценяват, защо и ние да не ги оценяваме? В края на срока всеки ученик получава парола за интернет сайт, може да се раздават нематериални награди, които със сигурност ще мотивират учителите. Представете си носителя на приза „Най-интересно преподаващ учител“!

Сигурна съм, че ако получим право на даден процент отсъствия от часовете по всички предмети, ще повишим не само успеха си, но и знанията си. Един свободен час в средата на деня ни действа като сутрешно кафе след него сме много посъсредоточени, поживи, изпълнени с желание за работа.

Поскоро проблемът не е в това, че училището предлага недостатъчно знания, а в това, че не успява да запали искрата на интереса, която ще прикове вниманието на ученика и ще изгони скуката от часовете. Нестандартен урок, екскурзия до природонаучен музей или пък състезание по математика нарушават монотонния скучен цикъл от уроци и домашни и се превръщат в център на внимание и интерес.

разбирам как един практически урок или нестандартна задача биха могли да направят училището толкова поинтересно.

По география правихме контролна проверка върху празни географски карти на компютрите. Извайвахме планини, слагахме реки, проломи, низини, а после им давахме имена. По история се разделихме на екипи и влязохме в ролята на гости от бъдещето. Нашата учителка беше машина на времето и ни водеше през епохите, а после всеки разказваше какво е научил

Представям си часовете като рубриката „Вярно ли е?“ на National Geographic, където се обсъждат различни мнения, според това, кой какво е чел и подготвил предварително, а учителят е нещо като рефер и има последната дума в обсъждането. В часовете по литература да се разискват общочовешки теми, а ние да търсим отговори в изучаваните произведения.

Ще се учудиш на моето пожелание и почти няма да ми повярваш, като ти кажа, че ако не се интересуваш от география няма да те изпитват, а в часа ще разкажеш на класа за любимия си град. Така предметите история, биология, география и психология ще станат наистина интересни като поле за разсъждения, въпроси, отговори и ще има техни закleti симпатизанти.

Младият човек има потребност да общува, да бъде в центъра, да го чуват. Нека учителят стане арбитър, слушател, а ученикът активното лице. Да я няма учителската катедра, а да се постави една кръгла маса, около която да застанем с чувство, че сме рицари на знанието. Приятно е да знаем, че разговаряме като равни. Младият човек обича да споделя.

Учителите просто трябва да са достатъчно компетентни и да имат желанието да ни заинтересоват. Например, моята учителка по литература често прави съпоставки с различни холивудски герои от филми, когато говорим за старогръцките легенди и митове. Дори ни накара да анализираме компютърна игра по избор, но анализът ни трябваше да е свързан с мотивите в легендите. Това ми даде нов поглед върху материала в училище и ме заинтригува.

Предпочитам сама да създавам текстовете, а не да ги преразказвам от името на пет различни героя в тях. когато четем някоя книга, тя ни пита по какъв начин я интерпретираме.

Представям си с какъв интерес всеки ще говори за своята любима книга и разгорещено ще убеждава другите, че е прекрасна.

Трябва да ни се дава възможност за дозирано и контролирано самоуправление и саморегулиране. Делегирането на доверие поражда чувство за отговорност и интерес към цялостния живот в училище.

Училището не трябва да е само място, където да учим уроци и сложни термини, а би било добре да се въведе ЧАС ПО ЖИТЕЙСКИ ПРОБЛЕМИ. В него ще можем да задаваме въпроси и да търсим отговори за лични и семейни преживявания или за неща, които ни предстоят, да споделяме своите първи любовни трепети и да се учим да общуваме помежду си. Ще можем да дискутираме по дадени теми, които вълнуват нашето поколение и обществото. ... Целта е да се чувстваме като у дома си и да осъзнаем ролята на семейството, на приятелите, на общуването.

Можеха да създадат „клуб на ценностите“ и там да разиграват житейски ситуации, за да могат децата да се научат какво е правилно и какво не. Ще видят постъпките си отстрани и чрез свободна дискусия щяха да осъзнаят сами грешките си.

Един учебен час, отделен за дебати, би разкрил истинските качества на децата и би им помогнал да се развият в подходяща насока. Темите ще са лично избрани от учителите и ще са свързани с житейски проблеми. Всеки час темата се представя и учениците се разделят на няколко групи, които защитават дадено мнение по въпроса. (...)

Ако дадем гласност и възможност за изява на личното мнение и правилно успеем да култивираме тази жажда за доказване и изразяване, ние можем да постигнем много. Свободата в изразяването на мнения, таланти или творчески заложби трябва да се стимулира всячески.

Един учебен час, който да развива креативното мислене, и се предлагат и обсъждат човешките способности за справяне с нови ситуации, за да се измислят оригинални решения, няма време за логична и новаторска мисъл. (...) Учениците са жадни да бъдат стимулирани, да мислят и говорят, а не да мълчат. (...)

Трябва ни някой, който да представи пред нас възможностите и да ни ориентира, вземайки под внимание личните ни желания. Мисля, че във всяка гимназия трябва да се назначи специален консултант и след завършване на основното образование да има задължителни посещения при него.

Според мен, ако се заложи повече на проекти, групови работи и други творчески задачи, това ще развие уменията ни да работим в екип. Също така ще се създаде работна атмосфера, в която ще сме поконцентрирани, мотивирани и заинтересовани

За домашна работа, например, учениците могат да направят свой филм или музикално парче, което да представят пред класа. Организирането на конкурси в тази област би довело до разкриването на талантите

Учениците ще се запознаят с обичаите и начина на живот на общностите от всички краища на света, което ще отговори на много от въпросите на тези, които мечтаят за пътешествия и същевременно ще ги насърчи да сбъднат мечтите си.

Още едно занятие, което ще стимулира здравословния начин на живот при подрастващите, е елементарното удоволствие от разходката сред природата....

Могат да се използват за разговори, свързани с неща от живота, които да ни информират, например, за здравословното хранене и поддържане на правилния физически режим.(...)

Преподавателите по литература не приемат изпълнените задачи за домашна работа на своя имейл четливи и с възможност за архивиране и копиране?

Защо часовете по история да не приличат малко на часовете по литература с повече истински и лични размишления, с повече съпоставка на сходното и различното? Та нали точно историята ни учи на минал опит.

Да се предлага поекстравагантен начин на преподаване и регулярно да се сменя класната стая и обстановката в нея, с места като паркове, градини, научни забележителности и други, тясно или не съвсем свързани с темата

Какво би се случило, ако обърнем нещата наопаки да ни поставят практически задачи и в процеса на търсене на решаването им сами да достигаме до теоретичните постановки, подредени във вид на формули, определения и закони. (...)

По-добрият учител дава възможност на учениците сами да създадат необходимата нагледност. Това е едно повисоко ниво на разбирането те не просто разбират наученото, но се опитват да го обяснят и на други. ученикът е разбрал нещо много добре, ако може да го нарисова, да го моделира, да го покаже с помощта на предмети. (...)

Групирането на редиците и надпреварата в решаване на някоя задача не само ще упражни нашите знания, но и ще ни направи по-сплотени. всички ние ученици и учители можем да помогнем като организираме конкурси и състезания всеки месец.(...)

Колко по-добре би било, ако класът е разместен по роли, а не по интереси и познанства, Учениците си партнират с не особено близки или приятни членове от групата. Този модел е в услуга и на повишаване на социалната култура на учениците.

А няма ли да е по-интересно, ако те биват представени от първо лице единствено число? Какво пречи учителят или избран ученик да излезе пред класа с необходимия реквизит, научил детайли около поведението на дискутираната личност, и да разкаже за събитията около себе си от своя гледна точка, сиреч да се превъплъти в този човек?

Всеки ученик сам изгражда взаимоотношенията си със съучениците. За преобразуването на класа в сплотен колектив помагат екскурзиите – те не само са изпълнени с положителни емоции, а и с придобиване на нови знания.

Нека да изкореним идеята, че училището е само за учене. Там живеем, общуваме, преживяваме първите си любовни трепети, разочароваме се, сприятеляваме се, растем и се превръщаме в зрели хора!

Със забава се учи много повече, отколкото със заплаха и караници.

Създаването на групи по различни интереси на учениците ще ги предразположи да учат с удоволствие.

Ето например с помощта на преподавателката ни по биология успяхме да направим фотографски конкурс за най-добра снимка. Изведнъж в училището се появи множество от хора, въоръжени с фотоапарати, а в междучасията наред с ежедневните теми за разговор между учениците се вписа и шракането на фотоапаратите и оживеното обсъждане на снимки. За един момент духът на цялото училище беше свързан с конкурса!

Трябва да се организират повече конкурси като този, да се популяризират програми като „1000 стипендии“. Летните стажове, възможността да работим, дори поостарелите бригади – това са полезни инициативи чрез които можем да получим опит

Нека част от “задължителните по програма” и клиширани “анализи на литературни въпроси” да бъдат с елемент на състезателен характер в рамките на гимназията, просто ей така – за да я има благородната надпревара. (...) Една инициатива на училището, в което учим, като най-добрите, най-различните идеи ще бъдат качвани на сайта на училището – за индивидуално морално удовлетворение и колективен престиж.

Искаме във всеки един миг да усещаме, че всичко, което четем, мислим и правим има смисъл. Искаме да търсим и намираме. Искаме да се чувстваме значими и полезни. Дайте ни възможност за нови ситуации. Доверете ни се!

Искам да вмъкна, че е и важно да има и награди, за да може да става все поинтересно и всичко това да е осъществимо. Това може да е месечната програма на всеки от випуските, където на края на годината да има изявени най-добри.

Наистина, кой подобре от учениците знае какво би ни било интересно? Защо тогава толкова рядко намираме свободата и подкрепата за събития, проекти и конкурси, които са организирани от нас, учениците?

Всяка класна стая има четири стени.... Четвъртата стена, тази, която е зад гърбовете ни, остава празна и самотна. Искам тази стена да не е обикновена, украсена единствено със закачалките за дрехи, а да я превърнем в „Стената“. На нея всички ще можем да споделяме свои преживявания – ще имаме пълна свобода да закачаме снимки, рисунки, покани, плакати, както във “Фейсбук”.

Върху тухлата „СПОДЕЛИ“ всеки ще може да напише стих, виц, текст на песен, сайт всичко, което го е развълнувало, впечатлило и иска да го сподели. На „Стената“ ще има тухла „ИДЕИ“ с идеи за парти, за екскурзия, за лични празници. Друга тухла „ПОЗДРАВИ“ ще носи поздрав към съученик, към класа, към учител. Тухлата „ВИЖ“ ще представя проекти, карикатури на съученик, учител. На нашата „Стена“ трябва да има и тухла „БЛАГОДАРНОСТ“, на която ще може да се благодари за оказана помощ, подкрепа, разбиране, съпричастност. А когато изградим приятелски отношения помежду си и прекарваме заедно и времето си след училище, ще можем на да сложим и тухлата „НИЕ“. Така ще ни бъде полесно да споделяме, да научаваме повече един за друг, да си вярваме и найважното – да се подкрепяме...

Няма я тръпката, че си полезен, че ръцете ти нещо са създали, че резултатите ти са вдъхновили някого. За да се промени това, трябва да се създадат УЧИЛИЩНИ КРЪЖОЦИ по изкуства, по хуманитарни и природни науки, по журналистика и медии, клубове по танци и различни спортове. Това не означава да седим на чиновете в класните стаи и отново да записваме съответния текст. По времето на тези занимания трябва да навлизаме в различните професии, като развиваме дарбите си и усъвършенстваме още повече уменията си. Например, в кръжок по история да се посещават археологически разкопки, лаборатории за обработка на исторически находки, музеи и исторически архиви. В кръжока по журналистика да се осигури достъп до телевизионно студио или редакция на вестник, да се работи с микрофон и камера ...

Колкото по-голяма творческа свобода се даде на учениците, толкова по-голям успех ще пожъне училището, а работата в екип на децата от различни възрасти ще ги научи да се изслушват, да изказват мнението си, да защитават тезата си и да правят компромиси... Празниците трябва да се разпределят между ученици, учители и предмети още в началото на уч.година.

Интересна идея е да се провеждат училищни фестивали. Какво ще рече фестивал в едно училище, на определена дата, всеки клас е длъжен да създаде нещо – дали ще е сценка, музикално изпълнение, кафене, обитавана от духове къща или друго. Фестивалът се подготвя седмица преди специалния ден. На определената дата училището отваря врати и всеки може да посети атракциите, като символично заплаща някаква дребна сума. Така, част от печалбата отива за класа, другата част за училището.

Всяка дейност, заедно с работа в екип, изграждат подобри приятелски взаимоотношения, приятни емоции, забавление и непременно ще останат в съзнанието ни като мили спомени от училище. Със сигурност организацията, провеждането и участието в театрален или друг вид ученически фестивал ще даде възможност за изява и на не толкова активните ученици, поводи за гордост на нашите родители и учители, баби и дядовци, както и приятна суматоха и тийн клюки по коридорите в училище....

А „Стената на смелите“ би ни предразположила към задаването на въпроси и повдигането на нови актуални теми. На нея всеки ученик може свободно да изрази персоналните си желания. Така ръководството на училището полесно може да се докосне до нас и нашите интереси да ни осигури срещи с компетентни и популярни личности, с които да водим дискусии; да посетим уникални места, които ни вдъхновяват, ентусиазират и обогатяват; да организираме състезания, конкурси, сбирки и всякакви подобни мероприятия, които ни стимулират и ни правят конкурентноспособни. (...)

Училището, а не сателитните образователни центрове, трябва да организира за своите ученици спортни турнири, екскурзии, туристически походи, танцов състав, учебни лагери през ваканциите, училищен вестник, дискусии по интересни въпроси, учебен театър, литературен кръжок. Така всеки творчески импулс ще намери поле за изява.

Имайте предвид, че тези от вас, които посещават редовно часовете, взимат активно участие, имат силни резултати на контролните, подготвени са по предмета и покажат желание да се занимават с тази материя, ще одобря за участие в международен проект

Различни организации могат да подпомогнат училищата на базата на взаимен интерес. Така ние се запознаваме не само с фирмите и професиите на нашите родители, а спонсорите виждат непосредствено ефекта от оказаната им помощ.

Родителят да внася определена неголяма сума в касата на училището като депозит за своя ученик. Тази сума да важи за даден период (например един месец). Ако ученикът през това време има добро поведение, положително отношение към учителите и съучениците си, не прави отсъствия и има добър успех, то тази сума да се връща от касата на училището на самия ученик. По този начин той ще е стимулиран. Но ако не са изпълнени тези условия, сумата остава в полза на училището. Така родителят ще има стимул да контролира детето си ежедневно, да разговаря с него за проблемите в училище и учебния процес.

Покажете ни защо да учим, дайте ни малко практически насоки, дайте ни да поговорим с хора, минали по този път. Дайте ни приятели, дайте ни сигурен за нас източник на информация.